

El papa Francesc rep Mn. Escales

Amb motiu dels seus 50 anys de servei sacerdotal, Mn. Àngel Escales, prevere que atén el servei religiós de l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova, ha estat rebut, aquest passat 5 de desembre, pel papa Francesc. La trobada va ser a la Residència de Santa Marta on Mn. Escales va assistir a la celebració eucarística que presideix cada matí el Sant Pare. Després de la missa, hi va haver la recepció per-

sonalitzada als dotze sacerdots que eren a la capella de Santa Marta. Tot seguit va saludar-lo, lliurant-li un llibre amb més de 550 signatures dels malalts i professionals de l'Hospital, tot explicant-li que feia més de 14 anys que convivia al centre sanitari i que havien fet una catequesi, resant per l'Església i pel Papa, arran de la visita a Roma. A continuació, li vaig lliurar al papa Francesc un exemplar del conte *La meta es el camino a seguir*, de Tony Castillo, professora de l'A.H. Per acabar la conversa, Mn. Escales va demanar al Papa una benedicció pels malalts de l'hospital i per la seva família.

Aquest es va acomiadar agafant les mans del capellà, felicitant-lo i demanant-li que seguissin resant per ell.

Homenatge a Mn. Cucurull a Almacelles

Mig centenar d'almacellencs han tributat un merescut homenatge a Mn. Josep Cucurull, qui ha estat rector de la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè els darrers nou anys.

L'acte, celebrat el passat diumenge 30 de novembre al restaurant Betula Alba, va consistir en un dinar d'agraïment, al qual van assistir l'alcalde d'Almacelles, Josep Ibarz; el nou rector, Mn. Joaquim Vicent Blas, i el Gmà. Francesc Agramunt, de l'Hospitalitat de Sant Joan de Déu.

Mn. Cucurull, malgrat estar jubilat, continuarà a la parròquia com a ajudant de Mn. Joaquim.

El 20-G, acte central de la Setmana de Pregària per la Unió dels Cristians

La Delegació diocesana d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós del Bisbat de Lleida informa que el pròxim dia 20 de gener, a l'església evangèlica Ebenezer, tindrà lloc l'acte central de la Setmana de Pregària per la Unió dels Cristians.

L'acte començarà a les 8 del vespre, en el centre evangèlic, que es troba situat al carrer Valls d'Andorra de Lleida.

Us hi esperem!

AJUDANT A VIURE

Església, mare sense fronteres

Catalunya segueix essent zona d'immigració, malgrat els canvis haguts, i la consciència cristiana, a més de no permetre'ns «mirar cap a un altre costat», reclama de nosaltres ajudar a superar recels i prejudicis que s'oposen al manament bíblic d'acollir amb respecte i solidaritat a l'estranger necessitat (Dt 24,14-22) i on l'immigrant és associat a l'orfe i a la vídua, paradigma de la pobresa i de la falta de refugi. Jahvé

urgeix al seu poble fins i tot l'amor a l'immigrant (Lv 19,33). I en l'Evangeli del judici final (Mt 25,31-46) el mateix Jesús gloriós s'identifica, entre d'altres, amb els forasters (immigrants), i emet un judici definitiu segons la conducta que s'hagi tingut envers aquests grups de persones.

Aquest any, el missatge papal per a la Jornada Mundial de l'Emigrant i del Refugiat és peremptori: «L'Església sense fronteres, mare de tots, estén pel món la cultura de l'acolliment i de la solidaritat, segons la qual ningú no pot ser considerat inútil, fora de lloc o rebutjable.

La comunitat cristiana, si viu realment la seva maternitat, alimenta, orienta i indica el camí, acompanya amb paciència, es fa propra amb l'oració i amb les obres de misericòrdia.»

Gràcies a Déu, la consciència social davant els immigrants està viva i són moltes les persones i grups que els brinden ajuda i un tracte digne i humà, però encara trobem massa gent que els mira com a estranys i a qui els seus problemes els afecten només perifèricament o els consideren perillosos. També, en l'aspecte legislatiu, tot i que és una necessitat regular els fluxos migratoris, caldrà fer-ho tenint clar la dignitat i els drets de les persones. Ja deia Benet XVI que les migracions interpel·len a tots «pels problemes socials, econòmics, polítics, culturals i religiosos que suscita, i pels dramàtics desafiaments que planteja a les comunitats nacionals i a la comunitat internacional» (cf. *Caritas in veritate* 62).

Aquí se situa la vocació de l'Església, cridada a superar les fronteres i a afavorir l'única cultura capaç de construir un món més just i fraterno, la «cultura de la trobada». El papa Francesc ens demana intensificar els esforços dirigits a crear les condicions adequades per garantir una progressiva disminució de les raons que porten a pobles sencers a deixar la seva pàtria. I també, junt a la solidaritat amb els emigrants i els refugiats, crida a afegir la voluntat i la creativitat necessàries per desenvolupar mundialment un ordre econòmic-financer més just i equitatiu, juntament amb un major compromís per la pau, condició indispensable per a un autèntic progrés.

Jesús ressuscitat va confiar als seus deixebles la missió de ser els seus testimonis i de proclamar l'Evangeli de l'alegria i de la misericòrdia. I la misericòrdia consisteix en deixar-nos afectar per la misèria o la necessitat dels altres, identificar-nos amb els seus problemes i amb el seu sofriment. I també demana mobilitzar-nos davant la indigència dels exclosos, ajudant-los, reclamant els seus drets i dedicant-los el nostre temps.

Rebeu la salutació de vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

Aquesta imatge parla

M. ESPERANÇA ATARÉS

Any de la Vida Consagrada

Som en l'Any de la Vida Consagrada, que posa de relleu tres propòsits: la renovació de la vida consagrada; la crida a abraçar el futur amb esperança; i que cal viure el present amb passió, donant testimoni de la bellesa del seguiment de Crist. En aquest context, conversem amb l'abadessa del monestir benedictí de Sant Pere de les Puel·les, la mare Esperança Atarés.

Quin sentit té per a vostè la vida consagrada?

El nucli essencial de la vida consagrada és seguir Jesucrist. És l'opció de vida que hem triat per la vocació rebuda.

Amb motiu de l'Any, es prepararà un document a nivell d'Església universal sobre la relació dels bisbes i els religiosos. Com ho valora?

Crec que serà molt bo. Sempre que se'ns adreça una paraula de l'Església és molt positiu. El moment que estem vivint amb el papa Francesc ens omple d'esperança.

Quins reptes ha d'afrontar la renovació de la vida consagrada?

Com he dit abans, seguir Crist és el repte més gran; és a dir, que tot el que facis estigui amb Ell. És viure'l profundament en el dia a dia. Després hi ha altres reptes com el sentit de profecia que té una gran importància per als religiosos.

En l'àmbit de la seva comunitat, quins són els bons propòsits que es marquen per al 2015?

Entre els bons propòsits sempre hi ha aquella utopia que portes dins del cor. Es tracta de viure la vida fraterna, la comunió, l'estimació de les unes per les altres acceptant la diferència... També volem transmetre el sentit profètic als laics que ens vénen a visitar.

Oscar Martí

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Per la pau

Senyor, tu saps que no m'ocupo de les armes.

Només desitjo ser un instrument teu per a portar la pau al món.

Senyor meu, on hi ha pau les armes no tenen importància.

On hi ha pau, la gent es pot estimar com tu ens estimes.

Dóna'ns la pau, oh Senyor, i fes que les armes siguin inútils en aquest món meravellós. Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

Educar en un hogar monoparental

Inmediatamente después de toda separación surgen dos hogares: un hogar monoparental, constituido por el progenitor custodio y los hijos a su cargo, y un hogar unipersonal, configurado en solitario por el progenitor que se ha ido de casa (y haya tenido la suerte de contar con un sitio donde cobijarse).

En España, en la actualidad, hay más de medio millón de familias monoparentales: el 86 por ciento de estas familias están encabezadas por una mujer, mientras que sólo en un 14 por ciento el progenitor responsable es un hombre.

Tengo el más profundo respeto y admiración por las familias que están a cargo de un solo progenitor. Con todas las dificultades que tiene una única persona para ejercer a la vez como padre y como madre, para educar y alimentar a la prole y para sacar la familia adelante, amigo mío, es para sacarse el sombrero. No faltan los cuadros de ansiedad y estrés y los sentimientos de autculpabilidad.

Por ello, para educar con éxito en un hogar monoparental se necesitan unos factores protectores: disponer de una red social de soporte, calidad de las fuentes alternativas de cuidado (familiares, personal doméstico, etc.), aptitud para mantener la disciplina apropiada, capacidad de soportar el cansancio y disponibilidad para establecer relaciones sociales y de colaboración con otros adultos en la educación de los hijos.

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Dios, presente en la realidad ordinaria

La fe nos proporciona una mirada que se distancia de la realidad para disponer de una óptica global, pero al mismo tiempo está atenta a lo particular, a lo concreto, en especial al dolor humano.

Al retirarse el velo que interfiere en nuestra percepción, se nos revela el verdadero sentido de la historia. A través de la mirada interior de los ojos del corazón (Ef 1,18) es posible entender el mundo de una manera extraordinaria. Hasta que los ojos de la fe no se abren, no nos damos cuenta de que constantemente somos visitados por el Absoluto en el mismo corazón de la vida ordinaria. Con el enfoque adecuado, descubrimos en los avatares de la existencia el escenario del encuentro con el Misterio. La creación se transforma en un puente tendido sobre el abismo del tiempo que nos permite relacionarnos con el Creador.

Desde la fe, la experiencia cotidiana es acogida como un significativo que nos remite a un significado divino. Todo es metáfora, parábola, mensaje, signo de la presencia de la Eternidad encarnada en medio de lo transitorio.

Josep Otón

La mística de la Palabra, Ed. Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

19. ■ Dilluns (litúrgia hores: 2a setm.) [He 5,1-10 / Sl 109 / Mc 2,18-22]. Sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, cardenal; beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prev., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys, jesuïtes i mrs.; santes Pia i Germana, mrs.

20. ■ Dimarts [He 6,10-20 / Sl 110 / Mc 2,23-28]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. ■ Dimecres [He 10,32-36 / Sl 33 / Jn 17,11b-19]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, màrtirs (259). Santa Agnès (s. III-IV), vg. i mr. romana (a Catalunya, demà); beata Josepa-Maria de Santa Agnès, verge agustina, de Benigànim.

22. ■ Dijous [He 7,25-8,6 / Sl 39 / Mc 3,7-12]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV). Sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana.

23. □ Divendres [He 8,6-13 / Sl 84 / Mc 3,13-19]. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. Sant Francesc Gil de Frederic, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indo-xina, 1745), nat a Tortosa. Esposalles de la Mare de Déu. Sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerenciana, vg. i mr.

24. □ Dissabte [He 9,2-3.11-14 / Sl 46 / Mc 3,20-21]. Sant Francesc de Sales (Savoia 1567 - Lió 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors. Sant Felicià, bisbe i mr. Mare de Déu de la Pau (Ronda).

25. ■ † Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Jn 3,1-5.10 / Sl 24 / 1Co 7,29-31 / Mc 1,14-20]. Conversió de sant Pau, apòstol, camí de Damasc (Ac 9,1-22). Sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. i mr.

DIUMENGE II DE DURANT L'ANY

▮ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sa 3,3b-10.19)

En aquell temps, Samuel, que encara era un noi, dormia en el santuari del Senyor, on hi havia l'arca de Déu. El Senyor el cridà, i Samuel respongué: «Aquí em teniu». Corregué cap a Elí i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu». Elí replicà: «No t'he cridat pas. Vés-te'n a dormir». I el noi se n'anà a dormir. El Senyor el tornà a cridar, i Samuel s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu». Elí replicà: «Fill meu, no t'he cridat pas. Torna-te'n a dormir.»

Samuel encara no sabia reconèixer el Senyor, la paraula del Senyor encara no se li havia revelat.

Per tercera vegada el Senyor cridà Samuel, i ell s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu». Llavors Elí comprengué que era el Senyor qui cridava el noi, i digué a Samuel: «Vés a dormir i, si et torna a cridar, digues-li: Parleu, Senyor, que el vostre servent us escolta». El Senyor es presentà i el cridà com les altres vegades: «Samuel, Samuel». Ell li respongué: «Parleu, que el vostre servent us escolta.»

Samuel es va fer gran. El Senyor l'afavoria sempre i no deixà de complir mai cap de les seves profecies.

▮ Salm responsorial (39)

R. *Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.*

Tenia posada l'esperança en el Senyor, / i ell, inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, / i m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: / com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor.» R.

Anuncio amb goig la salvació / davant el poble en dia de gran festa. / No puc deixar d'anunciar-la; / ho sabeu prou, Senyor. R.

▮ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 6,13c-15a.17-20)

Germans, el cos no és per a fornicar, sinó per al Senyor, i el Senyor, per al cos. I Déu, que ressuscità el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb el seu poder.

¿No sabeu que els vostres cossos són membres de Crist? El qui s'uneix al Senyor forma amb ell un sol esperit. Fugiu de la fornicació. Els altres pecats que l'home comet són exteriors al seu cos, però el fornicador pecca contra el seu propi cos.

¿No sabeu que els vostres cossos són el santuari de l'Esperit Sant que heu rebut de Déu i que resideix en vosaltres? ¿No sabeu que no sou vostres? Déu us ha adquirit a un preu molt alt: gloriifiqueu-lo en el vostre cos.

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,35-42)

En aquell temps, Joan estava amb dos dels seus deixebles i, fixant-se en Jesús que passava, digué: «Mireu l'anyell de Déu». Quan els dos deixebles van sentir que Joan deia això, van seguir Jesús. Ell es girà i, en veure que el seguien, els preguntà: «Què voleu?» Ells li digueren: «Rabí», que vol dir «mestre», «on us allotgeu?» Jesús els respon: «Veniu i ho veureu». Ells hi anaren, veieren on s'allotjava i es quedaren amb ell aquell dia. Eren vora les quatre de la tarda. Un dels dos que havien sentit el que deia Joan i havia seguit Jesús, era Andreu, el germà de Simó Pere. El primer amb qui Andreu es trobà fou el seu germà Simó, i li digué: «Hem trobat el Messies», que vol dir «l'Ungit». I l'acompanyà on era Jesús. Jesús se'l mirà i li digué: «Tu ets Simó, fill de Joan. Tu et diràs Quefes, que vol dir Pedra.»

▮ Lectura del primer libro de Samuel (1Sa 3,3b-10.19)

En aquellos días, Samuel estaba acostado en el templo del Señor, donde estaba el arca de Dios. El Señor llamó a Samuel, y él respondió: «Aquí estoy.» Fue corriendo a donde estaba Elí y le dijo: «Aquí estoy; vengo porque me has llamado.» Respondió Elí: «No te he llamado; vuelve a acostarte.» Samuel volvió a acostarse. Volvió a llamar el Señor a Samuel. Él se levantó y fue donde estaba Elí y le dijo: «Aquí estoy; vengo porque me has llamado.» Respondió Elí: «No te he llamado, hijo mío; vuelve a acostarte.»

Aún no conocía Samuel al Señor, pues no le había sido revelada la palabra del Señor.

Por tercera vez llamó el Señor a Samuel, y él se fue donde estaba Elí y le dijo: «Aquí estoy; vengo porque me has llamado.» Elí comprendió que era el Señor quien llamaba al muchacho, y dijo a Samuel: «Anda, acuéstate; y si te llama alguien, responde: "Habla, Señor, que tu siervo te escucha".» Samuel fue y se acostó en su sitio. El Señor se presentó y le llamó como antes: «¡Samuel, Samuel!» Él respondió: «Habla que tu siervo te escucha.»

Samuel crecía, y el Señor estaba con él; ninguna de sus palabras dejó de cumplirse.

▮ Salmo responsorial (39)

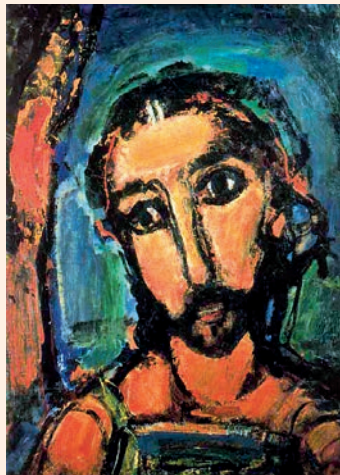
R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito; / me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides sacrificio expiatorio. R.

Entonces yo digo: «Aquí estoy como está escrito en mi libro / para hacer tu voluntad.» / Dios mío, lo quiero, / y llevo tu ley en las entrañas. R.

He proclamado tu salvación / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios; / Señor, tú lo sabes. R.

Faç de Crist, pintura de Georges Rouault

▮ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 6,13c-15a.17-20)

Hermanos: El cuerpo no es para la fornicación, sino para el Señor; y el Señor, para el cuerpo. Dios con su poder resucitó al Señor y nos resucitará también a nosotros.

¿No sabéis que vuestros cuerpos son miembros de Cristo? El que se une al Señor es un espíritu con él. Huid de la fornicación. Cualquier pecado que cometa el hombre queda fuera de su cuerpo. Pero el que fornicar pecca en su propio cuerpo. ¿O es que no sabéis que vuestro cuerpo es templo del Espíritu Santo? Él habita en vosotros porque lo habéis recibido de Dios. No os poseéis en propiedad, porque os han comprado pagando un precio por vosotros. Por tanto, ¡glorificad a Dios con vuestro cuerpo!

▮ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 1,35-42)

En aquel tiempo, estaba Juan con dos de sus discípulos y, fijándose en Jesús que pasaba, dice: «Este es el Cordero de Dios.» Los dos discípulos oyeron sus palabras y siguieron a Jesús. Jesús se volvió y, al ver que lo seguían, les pregunta: «¿Qué buscáis?» Ellos le contestaron: «Rabí (que significa Maestro), ¿dónde vives?» Él les dijo: «Venid y lo veréis.» Entonces fueron, y vieron dónde vivía y se quedaron con él aquel día; serían las cuatro de la tarde. Andrés, hermano de Simón Pedro, era uno de los dos que oyeron a Juan y siguieron a Jesús; encuentra primero a su hermano Simón y le dice: «Hemos encontrado al Mesías (que significa Cristo).» Y lo llevó a Jesús. Jesús se le quedó mirando y le dijo: «Tú eres Simón, el hijo de Juan; tú te llamarás Cefas (que se traduce Pedro).»

COMENTARI

Seguir Jesús

La vida significa per als homes i les dones créixer i madurar, aprendre cada dia. Una persona és ben humana com més preparada està per ser-ho. I un cristià sap que ho ha de ser amb els dons i la vocació que ha rebut. Aquí hi ha el meu camí, la meva tasca. És el moment en què Jesús comença a reunir els deixebles al seu voltant. El Baptista exerceix la seva vocació. L'evangelista resumeix en breus paraules la seva missió de precursor. Els deixebles pregunten pel lloc on s'allotja Jesús, que és llenguatge de comunió. La resposta es fa amb el llenguatge de la fe: «Veniu i ho veureu»; i es completa amb un «es quedaren amb ell aquell dia. Eren vora les quatre de la tarda». La paraula de Jesús és transformadora: aquest és

el procés de tothom qui s'acosta a Jesús. El testimoni que porta a la comunió amb Jesús, passa del veure al creure i es projecta fins a contagiar l'altre: «Hem trobat el Messies». La crida de Jesús es fa sentir com una invitació personal, sempre nova i irreplicable, ja que obre el camí a una experiència comunitària. Així és la vida cristiana: cercar i trobar el Senyor que camina al davant, sentir el seu esguard que invita a seguir-lo, mirar de conèixer-lo més de prop, fent camí amb ell. D'una manera o d'una altra aquestes són les etapes de la vocació cristiana que canvia la vida del deixeble de Jesús, el Crist. Déu ens crida pel nostre nom.

Andreu estava tocat per les paraules del seu mestre, Joan Baptista, però corre cap el qui aquest asseynala com a Messies. Andreu ha estat la primera plan-tació del Senyor i dona els seus fruits de la terra con-

reada pels profetes. Va escoltar del Baptista: «Mireu l'Anyell de Déu...»; i, ple de joia, corre cap al seu germà Pere, que encara no coneix Jesús: «Hem trobat el Messies». Més enllà de la facilitat o de la dificultat a seguir Jesús, ens trobem sempre amb aquesta dinàmica a la qual hem d'invitar els germans i les germanes: cercar Jesús, trobar-lo, i un cop l'hem trobat quedar en comunió viva amb la seva persona. I això ho hem de fer amb la il·lusió d'Andreu quan explica al seu germà Pere que han trobat el Senyor i que també ell està invitat a fer aquesta experiència d'una manera comunitària. Només Jesús té paraules de vida eterna, que assacien la fam (és el veritable pa de la vida) i la set (calmen la set profunda de sentit de la vida).

Ignasi Ricart, claretià

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea d'Evangelització

El CPM a Lleida

El CPM (Centres de Preparació al Matrimoni) és un moviment eclesial internacional. Té la missió d'acompanyar les parelles en el creixement del seu amor i de la seva fe, amb vistes a la preparació del sagrament del matrimoni i a la constitució d'una parella i una família segons l'esperit evangèlic.

Col·laborem amb la Delegació de Família i Vida i treballam, com altres equips de Catalunya i Espanya, formant part d'una Federació Estatal que, a la vegada, forma part de la Federació Internacional del CPM.

El nostre treball està basat en el diàleg, eina fonamental per al coneixement mutu i element principal de la comunicació. El mètode de treball és molt senzill: els futurs esposos es troben amb altres parelles, acompanyats per un matrimoni monitor, al llarg de cinc sessions setmanals; parlem dels temes que són centre d'interès, com la psicologia de la parella, l'amor, la sexualitat, els fills, la dimensió social de la parella, la fe, el sagrament del matrimoni.

A la vegada, l'equip de monitors ens trobem periòdicament per a la pròpia formació, adaptant la metodologia als nous temps, mantenint els nostres vincles i assistint a les diferents jornades, tant estatals com internacionals.

Tot és una oportunitat per enriquir-nos com a persones, compartir vivències amb senzillesa, confiança i voluntat de millora, sent una opció clara per aprofundir en l'amor i la fe en la nostra parella. Des del primer moment, fer parella ens acosta a l'Esperit de l'Evangeli.

Institució de lectors i acòlits

El passat divendres, 12 de desembre, a la parròquia de Sant Pau de Lleida, el nostre bisbe Joan va conferir els ministeris laïcals de Lector i Acòlit als anterior-

ment nomenats Animadors de Comunitat: Joan Dávila, Francesc Domènech, Cèsar Minguella i Josep Maria Escorihuela.

En la línia de la vocació cristiana universal, com a lectors, els seus ministeris es concreten en proclamar la Paraula de Déu, aprofundir en l'amor i el coneixement de la Sagrada Escripura, ajudar els altres en el servei de la lectura de la Bíblia, vivint la Paraula de Déu.

Com a acòlits el seu servei és ajudar els ministres ordenats en les celebracions litúrgiques, servir en la litúrgia, aprofundir en l'amor al Misteri de l'Eucaristia i ajudar els altres cristians a viure aquest misteri fonamental de la nostra fe.

Van concelebrar amb el Sr. Bisbe, el rector de la parròquia, Mn. Antoni Agelet, i els moderadors de les Unitats Pastorals a què han estat assignats els Animadors, Mn. Víctor M. Espinosa i Mn. Francisco José Ribas.

Jornada de formació de Pastoral de la Salut

Un nombros grup de voluntaris i persones interessades en la Pastoral de la Salut i en l'acompanyament de malalts van assistir, la tarda del divendres 5 de desembre, a la xerrada dirigida per Angelina Prenafeta, directora del Centre d'Orientació Familiar (COF-Lleida).

La seva intervenció es va centrar a animar-nos a seguir acompanyant malalts, portar-los la comunió, escoltar-los, comprenent i interioritzant les seves problemàtiques, sensibilitats i possibilitats, que poden ser un trampolí que els acosti a l'amor i la pau de Déu. La malaltia —va dir— sempre ens pot evangelitzar, si ens deixem.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h

Dissabtes de 10 a 14 h

Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

• Diumenge, 18 de gener. Jornada de l'Immigrant i Refugiat:

—10 h, Eucaristia.

—11 h, Festival. Col·legi Maristes Montserrat.

• Dimarts, 20 de gener:

—20 h, Pregària per la Unió dels Cristians a l'església evangèlica Ebenezer.

• Divendres, 23 de gener:

—18 h, visiten al Sr. Bisbe els confirmands del Col·legi Episcopal.

• Dissabte, 24 de gener:

—16 h, Fira de la Infància Missionera.

• Diumenge, 25 de gener:

—12 h, confirmacions a la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè d'Almacelles.

Uns 45 sense sostre s'allotgen cada nit a l'alberg Jericó

L'alberg municipal de Lleida, gestionat per la Fundació Jericó, ha atès 405 demandes d'allotjament de persones sense sostre des que es va activar el Pla Iglú el passat 24 de novembre. Des d'aquell dia, la mitjana de persones ateses cada nit ha estat de 45. El pla s'activa des del 2002, els dies de l'any més freds, per oferir a les persones que viuen al carrer, un llit, menjar i acompanyament. La Fundació Jericó vol que aquestes persones, a més, puguin disposar d'una sala per fer activitats complementàries. Així mateix s'interessa per conèixer el seu cas. És per això que volen ampliar l'alberg. Mn. Joan Mora ha explicat que a l'alberg se'ls ofereix un llit on dormir, un plat calent i també acompanyament.

AYUDANDO A VIVIR

Iglesia, madre sin fronteras

Cataluña sigue siendo zona de inmigración, a pesar de los cambios habidos, y la conciencia cristiana no sólo no nos permite «mirar para otro lado» sino que reclama de nosotros ayudar a superar recelos y prejuicios que se oponen al mandamiento bíblico de acoger con respeto y solidaridad al extranjero necesitado (*Dt 24,14-22*) y donde el inmigrante es asociado al huérfano y a la viuda, paradigma de la pobreza y de la falta de refugio. Yahvé urge a su pueblo incluso el amor al inmigrante (*Lv 19,33*). Y en el Evangelio del juicio final (*Mt 25,31-46*) el mismo Jesús glorioso se identifica, entre otros, con los forasteros (inmigrantes), y emite un juicio definitivo según la conducta que se haya tenido con estos grupos de personas.

Este año, el mensaje papal para la Jornada Mundial del Emigrante y del Refugiado es perentorio: «La Iglesia sin fronteras, madre de todos, extiende por el mundo la cultura de la acogida y de la solidaridad, según la cual nadie puede ser considerado inútil, fuera de lugar o descartable. Si vive realmente su maternidad, la comunidad cristiana alimenta, orienta e in-

dica el camino, acompaña con paciencia, se hace cercana con la oración y con las obras de misericordia.»

Gracias a Dios, la conciencia social ante los inmigrantes está viva y son muchas las personas y grupos que les brindan ayuda y un trato digno y humano, pero todavía encontramos demasiada gente que los mira como extraños y a quien sus problemas les afectan sólo periféricamente o les consideran peligrosos. También, en el aspecto legislativo, siendo una necesidad regular los flujos migratorios, habrá que hacerlo teniendo claros la dignidad y los derechos de las personas. Ya decía Benedicto XVI que las migraciones interpelan a todos «por los problemas sociales, económicos, políticos, culturales y religiosos que suscita, y por los dramáticos desafíos que plantea a las comunidades nacionales y a la comunidad internacional» (cf. *Caritas in veritate* 62).

Aquí se sitúa la vocación de la Iglesia, llamada a superar las fronteras y a favorecer la única cultura capaz de construir un mundo más justo y fraterno, la «cultura del encuentro». El papa Francisco nos pide intensi-

ficar los esfuerzos dirigidos a crear las condiciones adecuadas para garantizar una progresiva disminución de las razones que llevan a pueblos enteros a dejar su patria. Junto a la solidaridad con los emigrantes y los refugiados, también hay que añadir la voluntad y la creatividad necesarias para desarrollar mundialmente un orden económico-financiero más justo y equitativo, junto con un mayor compromiso por la paz, condición indispensable para un auténtico progreso.

Jesús resucitado confió a sus discípulos la misión de ser sus testigos y de proclamar el Evangelio de la alegría y de la misericordia. La misericordia consiste en dejarnos afectar por la miseria o la necesidad de los demás, identificarnos con sus problemas y con su sufrimiento. Y también pide movilizarnos ante la indignidad de los excluidos, ayudándoles, reclamando sus derechos y dedicándoles nuestro tiempo.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737